

tribunus lysis descendit audire uos. Quisq; centurioni custodire eum et habere requiem: nec quicq; de suis prohibere ministrare ei. Post aliquid autem dies veniens felix cum drusilla uxore sua que erat iudea vocauit paulum: et audiuit ab eo fidem que est in christu ihesu. Disputante autem illo de iusticia et castitate et de iudicio futuro: tremefactus felix respondit. Quid nunc attinet vade: tempore autem oportuno accersiam te: simul et sperans quod pecunia ei daretur a paulo: propter quod et frequenter accersiens eum loquebatur cum eo. Biennio autem repleto: accepit successore felix ponitum festum. Volens autem gratiam prestare iudeis felix: reliquit paulum vindictum. **11**

Festus ergo cum venisset in prouinciam: post triduum ascendit iherosolimam a cesarea. Adieceruntque eum principes sacerdotum et primi iudeorum aduersus paulum: et rogabant eum postulare gratiam aduersus eum ut iuberet produci eum in iherosolimam: insidias tendentes ut interficeret eum in via. Festus autem respondit seruari quidem paulum in cesarea: se autem maturius profecturum. Qui ergo in vobis aut potentes sunt descendentes simul: si quid est in viro crimine accusent eum. Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem descendit cesaream: et altera die sedit pro tribunali: et iussit paulum adduci. Qui cum productus esset circumsteterunt eum qui ab iherosolimam descendebant iudei multas et graues causas obiectantes quas non poterant probare: paulo rationem reddere: qui neque in lege iudeorum: neque in templum: neque in cesarem quicquid peccauit. Festus autem volens gratiam prestare iudeis: respondens paulo dixit. Vis iherosolimam ascendere: et ibi de hijs iudicari apud

me? Dixit autem paulus. Ad tribunal cesaris hoc ibi mihi oportet iudicari. Iudeis non nocuit: sicut tu melius nosti. Si enim nocui aut dignum morte aliquid feci: non recuso mori. Si vero nichil est eorum que hijs accusant me: nemo potest me illis donare. Cesarem appello. Tunc festus cum consilio locutus respondit. Cesarem appellasti: ad cesarem ibis. Et cum dies aliquot transacti essent: agrippa rex et bernice descendebant cesaream ad salutandum festum. Et cum dies plures ibi morarentur: festus regi iudicauit de paulo dicens. Vir quidam est derelictus a felice vindictus: de quo cum essem iherosolimis adiecit me principes sacerdotum et seniores iudeorum: postulantes aduersus illum damnationem. Ad quos respondit: quia non est romanis consuetudo donare aliquem hominem priusquam is qui accusatur presentes habeat accusatores: locutusque de defendendi accipiat ad obliuenda crimina que ei obiciuntur. Cum ergo huc conuenissent: sine ulla dilatione in sequenti die sedens pro tribunali iussi adduci virum. De quo cum steterit accusatores nulla causam deferrebat de quibus ego suspicabar malum: questiones vero quasdam de sua suspitione habebat aduersus eum: et de quodam ihesu defuncto quem affirmabat paulus viuere. Hecitas autem ego de huiusmodi questione: dicebam si vellent ire iherosolimam: et ibi iudicari de istis. Paulo autem appellante ut euaretur ad augusti cognitionem: iussi euari eum donec mittam eum ad cesarem. Agrippa autem dixit ad festum. Volens et ipse hominem audire. Leas inquit audies eum. Altera autem die cum venisset agrippa et bernice cum multa ambitione et inuolantibus in adiutorium cum tribunis et viris principalibus ciuitatis: iubente festo

adductus est paulus. Et dixit festus. Agrippa rex et omnes qui simul adstis nobiscum viri: videtis hunc hominem de quo omnis multitudo iudeorum interpellauit me iherosolimis preces et acclamantes: non oportere eum viuere amplius. Ego vero comperi nichil dignum morte eum amisisse. Ipso autem hoc appellante: ad augustum iudicium mittere. De quo quid recte scribis domino non habeo: propter quod produxi eum ad vos et maxime ad te rex agrippa: ut interrogatorem scirem habeam quid scribam. Sine ratione enim michi videtur mittere vindictum: et causas eius non significare. **12**

Agrippa vero ad paulum ait. Permittitur tibi loqui per temetipsum. Tunc paulus reuera manu cepit rationem reddere. De omnibus quibus accusor a iudeis rex agrippa estimo me beatum apud te: cum sum defensurus me hodie: maxime te sciente omnia que apud iudeos sunt consuetudines et questiones: propter quod obsecro patienter me audias. Et quidem vitam meam a iuuentute que ab initio fuit in gente mea in iherosolimis nouerunt omnes iudei: presentes me ab initio si velint testimonium perhibere quoniam secundum iustissimam legem nostre religionis vixi phariseus. Et nunc in spe quam ad preses nostros repromissionis facta est a deo: hoc iudicium subiedo: in qua duodecim tribus nostre nocte et die deseruietes sperant deuenire. De qua spe accusor a iudeis rex. Quid incredibile iudicatis apud vos si de mortuis suscitatur? Et ego quidem estimaueram me aduersus nomen ihesu nazareni debere multa contraria agere: quod et feci iherosolimis. Et multos sanctorum ego in carceribus inclusi a principibus sacerdotum potestate accepta: et cum occiderent

detuli sententiam. Et per omnes synagogas frequenter puniens eos: compellebam blasphemare: et amplius insanies in eos: persequabar usque in ceteras ciuitates. In quibus dum irem damasum: cum potestate et permisso principum sacerdotum: die media in via vidi regem de celo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen: et eos qui mecum simul erant omnesque nos cum decidissemus in terram audiui vocem loquentem michi hebraice lingua. Saule saule quid me persequeris? Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Ego autem dixi. Quis es domine? Dominus autem dixit. Ego sum ihesus: quem tu persequeris. Sed resurge: et sta supra pedes tuos. Ad hoc enim apparui tibi: ut constituam te ministrum et testem eorum que videris et eorum quibus apparebo tibi: eripiens te de populo et gentibus in quas nunc ego mitto te: aperire oculos eorum ut conuertantur a tenebris ad lumen: et de potestate sathane ad deum: ut accipiant remissionem peccatorum et sortem inter sanctos per fidem que est in me. Unde rex agrippa non fui incredulus celesti visioni: sed hijs qui sunt damascei primum et iherosolimis et in omni regione iudee et gentibus annuntiabam: ut penitentiam agerent: et conuerterentur ad deum: digna penitentiae opera facientes. Hanc rem causa me iudei cum essem in templo apprehensum temptabant interficere. Auxilio autem adiutus dei usque in hodiernum diem sto testificans minori atque maiori: nichil recusa dicens quicquid prophete locuti sunt futura esse et moyses: si passibilis cruxus: si prius rex resurrectione mortuorum lumen annuntiaturus est populo et gentibus. Hec loquente eo et rationem reddente: festus magna voce dixit. Quis es paulus. Multe te littere ad insaniam conuertunt. Et paulus: